

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

נמצא בעמוד השלישי

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

לא תשחית את עצה (דברים כ. יט)

מובא בספר 'החינוך' מצוה תקכ"ט וז"ל: שלא להשחית אילני מאכל. שנמנענו מלכרות האילנות כשנצור על עיר כדי להצד לאנשי העיר ולהכאיב לבותם, ועל זה נאמר (דברים כ. יט) לא תשחית את עצה וגו' ואותו לא תכרת, וכמו כן נכנס תחת זה הלאו, שלא לעשות שום הפסד, כגון לשרוף, או לקרוע בגד או לשבור כלי לבטלה, ובכל ענינים אלו ובכל כיוצא בהם שיהיה בהם השחתה. ואמרו זכרונם לברכה תמיד בגמרא (קידושין לב.) והא קא עבר משום בל תשחית, ומכל מקום אין מלקין אלא בקוצץ אילני מאכל, שהוא מפרש בכתוב, אבל בשאר ההשחתות מכין אותו מכת מרדות (עי' רמב"ם מלכים ו. ט.). שורש המצוה ידוע, שהוא כדי ללמד נפשנו לאהב הטוב והתועלת ולהדבק בו, ומתוך כך תדבק בנו הטובה, ונרחיק מכל דבר רע ומכל דבר השחתה, וזהו דרך החסידים ואנשי מעשה אהבים שלום ושמחים בטוב הבריות ומקרבים אותן לתורה, ולא יאבדו אפילו גרגיר של חרדל בעולם, ויצר עליהם בכל אבדון והשחתה שיראו, ואם יוכלו להציל יצילו כל דבר מהשחית בכל כחם, ולא כן הרשעים אחיהם של מזיקים שמחים בהשחתת עולם, והמה משחיתים את עצמם במדה שאדם מודד בה מודדין לו. כלומר, בה הוא נדבק לעולם, וכענין שכתוב (משלי י. ה) שמח לאיד לא ינקה רע. והחפץ בטוב ושמח בו נפשו בטוב תלין לעולם זה ידוע ומפרסם.

מדיני המצוה וכו' וכאן קיצרנו מפאת חוסר מקום.

ודרך כלל אסרו זכרונם לברכה לעשות כל דבר של השחתה, והמשחית שום דבר מתוך חמה אמרו עליו (שבת קה. ב) שהוא כעובד עבודה זרה, שכן דרכו של יצר הרע, היום אומר לו עשה כן ואם יאמין אותו למחר יאמר לו לך עבוד עבודה זרה, כלומר שכל אדם חייב לגעור ביצרו ולכבוש תאוותו עד שיגביר נפש המשכלת על נפש המתאוה עד שתהיה לה לאמה, והיא גברת לעולם ועד. ואמנם הביאו בגמרא (סו. מעשים בקצת החכמים שמראים עצמן כעושים, כדי לייסר בני ביתם ולזרזן ומשליכין מידם שום מאכל או שום דבר, ומכל מקום השגחתם היתה בהם לעולם שלא ישליכו דבר שיהא נשחת בזה. ויתר פרטי המצוה, בבבא בתרא פרק שני וה' מלכים פ"ז).

ונהג אסור זה בכל מקום ובכל זמן בזכרים ונקבות, והעובר על זה והשחית אילני מאכל עבר על לאו זה וחייב מלקות. ועל שאר השחתה בכל שאר דברים שאינן מפורשים מכין אותו מכת מרדות. עכ"ל.

והארכנו להעלות דבריו כי הוא ענין מצוי ובפרט אצל ילדים שדרכם להתעסק בכל דבר אשר נקרה לפניהם ובלא נתינת דעת משחיתים אותם, כגון, משברים עצים וכל כיו"ב. וכ"ש שיש לפקח עליהם שלא ישחיתו במתכוין, כמו שפעמים רואים ברחובות ילדים המנענעים עצים רכים שנשתלו לא מזמן. כמו"כ יש לחנכם שגם בעת משחק, מחובתם לשמור על כלי המשחק ולשחק בו באופן שלא יתקלקל, ר"ל, כגון אופניים שאין לעלות או לרדת אתם מדרגות הגורמות שהאופניים יתקלקלו במשך הזמן (למעט אופניים המיוחדות לכך). וכן יש לחנכם לאסוף את המשחקים אחריהם, ולא להשאירם פזורים שיתעופפו ברוח או יהיו למרמס לעוברים שם, ועוד רבות הדוגמאות.

כמו"כ יש לחנכם לשמור על ספרי קודש וספרי הלימוד, ושורש דבר זה תלוי ראשית בדוגמא האישית של ההורים, ובנוסף לזאת הכבוד אשר מכבדים את הספרים. ר"ל, כאשר אנו מחנכים את הילדים לעטוף את הספרים ולהניחם במקום המשתמר, ולא מוטלים על המיטה או על השיש של המטבח וכיו"ב, וכ"ש שלא לקשקש או לצייר עליהם דברים שאינם מענייני הספרים, ואם ראינו שעשו זאת יש לעמוד על זה שהכל ימחק ויתוקן כדבעי, אז ידעו ויפנימו הילדים לשמור עליהם. וכן יש להרגילם לא לצייר על שולחנות וכ"ש לא לחורר אותם, והדברים ארוכים וכל אחד ואחת יעשה בדעתו, ובדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו.

יבורך מפי עליון, האיש היקר והמכובד אשר דואג לעודד תשב"ר, ובפרט במסורת יהדות תימן, ידידינו היקר הי"ה יוסף קאפח הי"ו, יאריך ה' ימיו וימי רעייתו בטוב ושנותיהם בנעימים, ויראה כל זרעו וזרע קודש יראים ושלמים, עושים רצון אלהים בשמחה ובאהבה, באמת ובתמים, אצ"ר

מחידושי רבותינו

שופטים ושוטרים (דברים טו. יח)

זה שאמר הכתוב מגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל לא עשה כן לכל גוי ומשפטים כל ידעום הללויה, הכתוב מדבר כנגד התורה בכללה שלא ניתנה אלא לישראל בלבד,

פתרונות 'לפרשת ראה'
אחודה חידה! אפס כי לא יהיה בך אביון (דברים טו. ד) כי לא יחדל אביון (שם שם יא) ומובא בתענית דף כא ע"א. הזוכה בהגרלה: יונדב דחבש. מי בתמונה: שבוע אחרון לפתרונה!

אלהי אלהי
שתיים המה של
אחת גמזה ואחת עמו
ובשתי תיבת נכתבו כאחת
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

וכן הוא אומר מורשה קהילת יעקב, והכוונה בזה שאם נראה דת מדתי הגוים ומנהגותיהם לא נאמין בו שהוא מן השמים כיוצא בתורתנו שאינו אלא מזוייף ולא ימצא זה היויף אלא ביד הנוצרים והישמעאלים שרצו לדמות דמיון כוזב וערכו דעתם לדעת עליונה ולא יכלו שזה מן הנמנע שיהיה יציר חומר עומד כנגד יחידו של עולם. והמשל בזה למלך שתיקן לעצמו מטבע מפותח פיתוח נאה וצייר בו ציורים באופן שלא יוכל אחר לזייפו ובא הדיוט אחר ועשה כיוצא בו ולא הקיף בכל דקדוקיו המצוייר בהם וחישב שכבר השלים חפצו לחסרון דעתו, הסכל כשיראה אותו יאמר באמת זה מטבע המלך, אבל השלחני היודע בכל עניני המטבע שלמלך בתחלת ראייתו ידע שהוא מזוייף כל אלו הדעות המזוייפים כשיראה האדם ההמוני מעשיהם ודיניהם וכתביהם, יאמר ודאי שאילו אלהיות, והשגייה המזוייפת העצומה כשיראה הצלחותיהם וצחות לשונם המבהילים בהם לרואים אזי יאמינו. אבל החכם שכבר חקר ודרש בתורת משה לא יטעה כלל לא מצד הצלחותיהם ולא מצד צחות לשונם והגיונם הדא הוא דכתיב מגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

וצריך לידע מפני מה חזר המשורר ואמר לא עשה כן לכל גוי, והלא נאמר חוקיו ומשפטיו לישראל. אלא כוונתו ע"ה, שאם תאמר העדות והחוקים אמת הוא להן לאומות כיוצא בהן אבל המשפטים כבר אני רואה משפטים על ידי שופטים מכין וחובשין ומצילין עשוק וגזול מפני העומדים עליהן אמר המשורר אין זה מסכים לאמת אלא ומשפטים כל ידעום שאינם יכולין לתקן תיקון אלהי, תשלום כפל ארבעה וחמשה כדיני התורה הקדושה שחילקה הכל כתקנו הגב כפי מה שהוא, וגזול כפי מה שהוא על ידי השופטים החכמים המקובלים איש מפי איש מפי משה רבינו עליו השלום, נמין ממה שקרינו בענין שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך.

וראיתי להזכיר כאן תועלת גדולה למעיינים במה שחיבר הרמב"ם ז"ל בחיבורו הגדול בסמיכת ספריו אחד לחבירו עד שחתם בספר שופטים. והסמיכות לא מצאנוה הולכת אחר המשנה שכבר הוא עליו השלום נתן טעם לסמיכתה בהקדמת זרעים, אלא מתחלפת פנים ואחור והוא ע"ה לא כתב טעם לסמיכת ספריו ולא נמצא לשום אדם עד עתה, והוא לא עשה אלא מתוקן בתכלית התיקון כי חכם שכמותו שדקדק על סמיכות הפרשיות רצה לומר מסכתות המשנה וסדריה לא יעשה דבר לעצמו אלא בכוונה וראיתו. וכבר דחקתי ונכנסתי לפנים ממחיצתי ופירשתי כוונתו עליו השלום כפי העולה על לבי כאשר תראה ואולי היתה כן כוונת הרב ז"ל.

מה שהתחיל הרב בספר המדע, ללמדך מי הוא החייב בדיני התורה היא האדם שיש בו דעת וכבר ידעת שחכמינו זכרונם לברכה פוטרין את השוטה מכל דיני התורה ברוב המקומות והוא חשוב כבהמה וכן הוא אומר גם בלא דעת נפש לא טוב, ורצה לומר הרב שאלו הדינין שאני מתחיל לסדר אינן ראויין אלא לבעלי המדע בה"א הידועה מצורף לזה שיתחיל האדם השלם לידע מי היא הממציא הכל והנותן התורה וכיצד ניתנה ועל ידי מי ניתנה ושהדת הזאת אלהית לא נימוסית כשאר הדתות ח"ו והספר הזה מקיף בכל מה שזכר, לכך התחיל בו הרמב"ם זכרונם לברכה.

וסמך לזה ספר אהבה במורה על יחוד השם, ואהבה בגימטריא עולה אחד והייחוד הזה קשה לציירו אם לא לבעל המדע שידע תכונת הייחוד לפי דעת הפילוסופים בין לפי דעת חכמי הקבלה חקירת הייחוד והשגתו מסוכנת עד מאוד ולא ימצא זה הענין השלם אלא ליחידים בעלי שכל ומדע תקרא ספר אהבה על שם ואהבת את ה' אלדריך ומתוך אהבה לשם, יקיים כל הנזכר בו מי שהוא בעל מדע לכך היו סמוכין. וסמך לזה ספר זמנים להודיעך שצריך כל השבות ממלאכה בשבת או בימים טובים שיקבל עליו באהבה לא שיהיה שומם ודאוג לכך תיקנו אנשי כנסת הגדולה בקידוש היום באהבה זכר ליציאת מצרים וגם כן המתענה מאותן התעניות הנזכרות צריך שיהיה מתענה בקבלת אהבה כלל הדברים כלל מה שזכר באותו הספר משבת ופסח ושופר וסוכה ולולב, וזולתם, לא יספיק לעושה אותן בגופו אם לא בקבלת אהבה והוא הדין לכל המצות לכך היו סמוכין.

וסמך לזה ספר נשים לרמוז לך עניין מחוייב עלינו לעשותו ורצה לומר שאף על פי שהנשים הנישאות מותרות לבעליהן אינן מותרות אלא בזמנים ידועים אחר טהרה מנדה וזיבות ולידה וכיוצא בהן הנה האשה אינה ראויה לבעלה אלא בזמנים ידועים על כל פנים ומפני זה נסמכו. וסמך לזה ספר קדושה להודיעך שאין קדושה נודעת לישראל אלא בנשים והפורש מהן בטומאתן נקרא קדוש והוא הדין למאכלות האסורות שהפורש מהן נקרא קדוש לכך נסמכו.

וסמך לזה ספר הפלאה להודיעך שאין אדם בא לידי נדר בין נזירות בין בזולתה אלא אם נכנסה בו רוח הקדושה והנייר גם כן נקרא קדוש לכך נסמכו.

וסמך לזה ספר זרעים מפני שיש ביניהן דמיון מהנזיר מקצת דברים אסורין עליו כך ישראל אסור עליהן התרומות והמעשרות ולקט ושכחה ופיאה והמתנות והשמיטה והיובל לכך נסמכו.

וסמך לזה ספר עבודה מפני שהעבודה במין ממיני הזרעים המנחות סולת ומנחת העומר מן השעורים ושתי הלחם ולחם הפנים ומנחת שוטה לכך נסמכו.

וסמך לזה ספר טהרה ידוע הוא שאין טהרה לענין מקדש וקדשו במקצת הטמאים אלא בקרבנות כגון זב וזבה, יולדת, ומצורע ואפר פרה לטמא מת והוא מכלל הקרבנות לכך נסמכו.

המשך בעמוד הבא

לרפואת ולזווג הגון הרה"ג יחיאל בן יוסף גרפי בשכחע"י

לרפואת שירה בת נח לוי בשכחע"י	לרפואת שושנה בת יחיאל רייבי בשכחע"י	לזש"ק תומר ישראל בן יעקב ואודליה בת מנשה	לרפואת יוסף בן משה דנין בשכחע"י
-------------------------------------	---	--	---------------------------------------

מהליכות אבותינו

ההכנות ליום הדין

כתב בספר תולדות הרב שלום שבזי ח"א עמ' 278 (מהדורת נ"ת) על הנהגות יהודי שרעב בימי התשובה והרחמים בזה"ל:

מ"שבת נחמו" מתחילים ללמוד בשולחן ערוך הלכות ראש השנה ויום הכיפורים וסוכה, וכך גומרים בדיוק. לפני סוכות גם קוראים במשניות מסכתות השייכות לחגים הנזכרים לעיל, ומתפללים בהן. מראש חודש אלול לפני המנחה של כל יום קוראים "תיקון הזוהר" ארבעים יום עד יום הכיפורים, וגומרים לפי החלוקה שבתיקון הזוהר. מראש חודש לומדים כוונות התקיעות, ב"עץ חיים" וב"שני לוחות הברית". מראש חודש אלול, יחידי הסגולה ונשים צדקניות מתענים מיום א' עד יום ה', מג' אלול עד יום הכיפורים. ויש מתענים שני וחמישי ארבעים יום. ויש מתענים שלושה ימים רצופים, ממוצאי שבת עד ליל שלישי, ומליל שלישי עד קידוש ליל שבת. משכימים לסליחות מיום שני באלול. התרת נדרים בראש חודש אלול לא נהגו לומר. אומרים המזמור אחרי התפילה "לדוד ה' אורי וישעי" מראש חודש אלול עד שמחת תורה. בערב ראש השנה, יש מתענים, ויש לא. עכ"ל. הרואה יראה שאף על קדושתם היתירה ועמלם בתורה, חרדו מיום הדין ונהגו בפרישות ובהנהגות מיוחדות. ואשרי המשכיל!

וסמך לזה ספר נזקים כבר ארו"ל מן באעי למהוי חסיד יזהר במילי דנזקים ואית דאמרי במילי דאבות ואין חסידות אלא מדי טהרה לפי שהטהרה מביאה לידי חסידות לכך נסמכו.

וסמך לזה ספר קנין ללמדך שכשם שאסור להזיק לחבירו בגופו או בממונו כך אסור לרמותו במקח וממכר ואסור לו לשנות בדבורו ואם שינה מקבל מי שפרע ונמצא מוזק עצמו ושאר הספר יש בו דוגמא להזהר מדברים המביאים לידי נזק כגון שכנים ושלוחים ושותפין ועבדים נטלו תשעה חלקים מן הנזקים ואחד לכל העולם כולו, שאם הזיק רבו חייב לשלם ואם הזיק בשן ועין יצא לחירות ונמצא מוזק בעליו מכל צד לכך נסמכו.

וסמך לזה ספר משפטים לפי שיש בשטרות ובשאלה ובהלוואה מין ממני הקנין שהמכירה לעולם ואילו לימן קצוב והירושה קנין שמים היא לכן נסמכו וחתם זה החיבור בספר שופטים שא"א לדינים שייחתכו אלא בשופטים והם היודעים דברים שכבר קדמו אסור ומותר וטמא וטהור וחייב ופטור ומשלם ואינו משלם ונשבע ופטור מלישבע אלה הם ראויים למנותם על ישראל, מנין ממה שקרינו בענין שופטים ושטרות תתן לך בכל שערך, וכמו שהיתה הפרשה הזאת בסוף התורה כך הרב אחר זה הספר להודיעך שצריך הדין הקדמות מרובות בחכמתו ומדותיו שיהיה שלם בתכלית השלימות כמו שאמר יתרו ואתה תחזה מכל העם, כלל בזה הספר החכמה ודרך ארץ ואנשים שהולכים באלו הדרכים הם המרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך, עד כאן.

כל זה מתוך 'צדה לדרך' למהר"י צ'אהרי זצ"ל. המשך דברי המחבר יובאו בעה"ת בגיליון בשבוע הבא.

על תפילתס העולם עומד

פניני הלכה

בטעם שאין נוהגים אצלנו לומר מזמור ממעמקים, בין ישתבח ליוצר בעשיית בארות משה על ראש השנה ויוה"כ במילואים סי' ה' להרה"ג משה רצאבי שליט"א

כתב מהרח"ו בשער הכוונות דרוש לראש השנה בשם האר"י ז"ל דטוב ונכון מאוד לומר כל עשיית בין ישתבח ליוצר מזמור ממעמקים קראתיך יי וכו'. ואף רבהמ"ח בעץ חיים ח"א דף כ"ו ע"א (וסודר בפסקי מהר"י ח"א הלכות ברכות השחר סעיף נ"ה) הביא כן בשם האר"י באגב דבריו שם להוכיח מזה לענין אמירת פסוקי רפאני לפני ישתבח, דאין לחוש בזה להפסק כיון דפסוקים בעלמא נינהו ע"ש (ועיין בארות משה ס"ק קס"ט ודוק). אמנם לא נשמע אצלנו לומר מזמור ממעמקים בעשיית. וגם רבהמ"ח בסדר ראש השנה לא הזכיר מזה כלום. והמג"א בסימן נ"ד סק"ג אחר שהביא כן בשם הכתבים הניח בצ"ע. וע"ע בכף החיים שם סק"ח מה שהביא בזה. ומכיון שלא נהגו לאמרו לא ראה רבהמ"ח לחדש מנהג זה. ולא דמי לפסוקי רפאני שכבר נהגו כן משנים רבות, וכיון דנהוג נהוג (ועל קדמות המנהג שלאמירת פסוקי רפאני, עיין מש"כ אאמור"ר שליט"א במקום אחר שכבר נמצא זכרם בדברי הגאונים) ודי לנו בזה. וכיו"ב כתב (בפסקי מהר"י סעיף מ"ז) בדוחק התיירו לומר זכרנו ומי כמוך, ודי לנו בנוסח שנתקן מהראשונים ולא להוסיף עליו ע"כ: ואף שבשער הכוונות שם סמוך לזה אח"כ כתוב לומר כל עשיית עושה השלום, בתוספת ה"א, וזה כן העלה רבהמ"ח בסעיף מ' הגם שלא נהגו כן אצלנו כיעויין שם בסוף ס"ק ק"ג. אפשר דהיו יחידי סגולה שנהגו כן בזמנו ובמקומו. ועוד שעיקר דבריו שם לאפוקי מהמשנים נוסח חתימת הברכה ע"ש. ועוד י"ל דלא קפיד כ"כ על תוספת הה"א שכתבת השלום, מאחר דנפק מפוס האר"י ז"ל. וכבר הבאנו שם בס"ק ק"ג ד"ה ודע, שעיקר נוסח עושה השלום בימים אלו לא נתחדש מהאר"י אלא כבר היה מקובל וידוע עוד מזמן הגאונים רק שהאר"י ז"ל תמך וסעד אותו:

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

פותחים שנה עם
משהו מתוק...
מנהל המוסדות
הרב אליהו נהרי
שליטי"א קיבל בשער
הת"ת את תלמידי
הת"ת עם שוקולד
גיף גיף, ובירכם
שיהיה לכם
שנה של כיף...

מראות שציפינו שוב לראות...

בדרכיהם אתהלך....

אש של תורה

פרישותו וחסידותו של רבינו יחיא אלשיך אף הם במעטה של פשטות היו. רבב מעניני העוה"ז לא דבק בו, לא בלבוש ולא באוכל, לא בחיצוניות ולא בשאר תאוות גשמיות, כביכול חי הוא באטמוספירה אחרת.

הילוכו של רבינו ברחוב, היה ממש כדרך החסידים הראשונים, עיניו מושפלות בקרקע, לא בצורה בולטת אלא בפשטות, בכדי לראות ד' אמות שלפניו ותו לא.

היו שהבחינו כי בעת האכילה, לא היה מתקרב אל האוכל, אלא היה מרים את הכף במתינות. רבנו היה נזהר מאוד, בקדושתם של חפצי שמים, משאך היה מבחין כי ציציותיו של מאן דהוא נגררות על הקרקע, או נוטות כלפי מטה וקרובים להגיע אל הארץ, מיד היה מרמו בארשת פנים מוטרדת, ולא היתה דעתו נחה עד אשר תוקן הדבר. אירע והבחין באחד המתפללים, כי הוא יושב על חלקה התחתון של הטלית, שהוא מעוסף בה, מיד רמו לעברו שוב ושוב, עד כי הבין הלה מה מטריד את רבנו.

לעולם לא נוכל לדעת ולהבין, לאיזה דרגות של קדושה נתעלה רבינו, בפרט לאור העובדה הבאה.

ידיד אהוב נפש היה לו לרבנו, יהודי צדיק וירא שמים, בשם ר' שלמה חגבי זצ"ל (מתל אביב). ר' שלמה, היה מתאכסן לעיתים קרובות בבית רבינו, כאשר היה זקוק לשהות בירושלים, במשך ימים מספר לצורך עניינים שונים. כחודש ימים לפני פטירתו, ביקרו בבית החולים, חתנו של רבינו שליטי"א, ור' שלמה פתח את סגור ליבו והשיח בפניו. "עתה, כאשר הגני רואה כי קיצי קרב, אני רואה צורך לגלות לך דבר נורא שחזיתי בעיני.

באחד הפעמים שלנתי בבית מארי יחיא, והוא היה רגיל לקום באמצע הלילה, להעלות אור במטבח וללמוד שם, (כידוע שכך היה דרכו של רבינו בכל לילה). לילה אחד אני מתעורר ומבחין, כי אש פורצת מהמטבח, קמתי מהמטה, וראיתי את מארי יחיא יושב ולומד, "אש מקיפה סביבו", נבהלתי למראה עיני, וקראתי בפחד מה זה, ומארי אמר לי, "אם ראית, אל תספר לאף אחד" וברעד חזרתי למיטתי לישון, עתה מצאתי לנכון לגלות לך דבר זה.

(רבינו יחיא אלשיך עמ' ר"ז)

חכמי תימן

הרב דוד בן יצחק מזעקי זצ"ל נולד בשנת ה'תק"ץ. ענוה יתירה היתה בו, ובקי בכל חדרי התורה. היה מלמד תשב"ר ואף העמיד ת"ח רבים, ביניהם הרב ישראל עוזרי (נכדו), והרב חיים כסאר. היה רב הישוב בית עדאקה.

תנצב"ה

להנות מהדרך ארץ של התלמידים

התודה...

ו הברכה...

לתלמידים היקרים החביבים, אשר מלבד נשיאתם בעולה של תורה, באו וסייעו בארגון וניקוי הת"ת לקראת שנת הלימודים החדשה, הלא הם מבני המשפ' נחרי, זמרי, בן יעקב הי"ו יחיד שיוצו לגדול בתורה ובראיה ובמעשים טובים, ויהיו ת"ח גדולים ויראים, עושים רצון שוכי שחקים בשמחה ובתמים, ואנר תורה מהם יורה ויאנר כחמה בעהרי יומא, אכ"ר

הערות הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
e0504150896@gmail.com

לזשיק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזשיק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה